

**RÅDET FOR
DEN EUROPÆISKE UNION**

**Bruxelles, den 2. september 2003 (11.09)
(OR. en)**

12161/03

**Interinstitutionel sag:
2003/0193 (CNS)
2003/0194 (CNS)**

**VISA 137
COMIX 518**

FORSLAG

fra:	Europa-Kommissionen
modtaget den:	18. august 2003
Vedr.:	Forslag til Rådets forordning om indførelse af en ordning for mindre grænsetrafik ved medlemsstaternes ydre landgrænser Forslag til Rådets forordning om indførelse af en ordning for mindre grænsetrafik ved de midlertidige ydre landgrænser mellem medlemsstaterne

Hermed følger til delegationerne et forslag fra Kommissionen fremsendt ved skrivelse fra Patricia BUGNOT, direktør, til Javier SOLANA, generalsekretær/højtstående repræsentant.

Bilag: KOM(2003) 502 endelig

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 14.8.2003
KOM(2003)502 endelig

2003/0193 (CNS)
2003/0194 (CNS)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

**om indførelse af en ordning for mindre grænsetrafik ved medlemsstaternes ydre
landgrænser**

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

**om indførelse af en ordning for mindre grænsetrafik ved de midlertidige ydre
landgrænser mellem medlemsstaterne**

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1. INDLEDNING

EF-traktatens artikel 62, nr. 2, giver Fællesskabet generel kompetence med hensyn til "foranstaltninger vedrørende passage af medlemsstaternes ydre grænser". Disse foranstaltninger tilhører de foranstaltninger, der i henhold til EF-traktatens artikel 61, litra a), skal vedtages inden fem år efter Amsterdam-traktatens ikrafttræden.

Foranstaltninger vedrørende kontrol ved de ydre grænser skal imidlertid tage hensyn til bestemmelserne i Schengen-reglerne, der er integreret i Den Europæiske Union.

Specielt præciseres det i artikel 3, stk. 1, i Schengen-gennemførelseskonventionen, at selv om passage af de ydre grænser principielt kun kan ske ved grænseovergangsstederne og inden for åbningstiden, vedtager "Schengen-eksekutivkomitéen" (som blev afløst af Rådet for Den Europæiske Union, da Amsterdam-traktaten trådte i kraft) nærmere bestemmelser herom såvel som undtagelser fra dette princip og regler for bl.a. "mindre grænsetrafik" (også kaldet "lokal grænsetrafik" eller "udflugtstrafik").

Da der ikke er blevet vedtaget sådanne foranstaltninger, har Kommissionen i sin meddelelse *På vej mod en integreret forvaltning af de ydre grænser for medlemslandene af Den Europæiske Union* (KOM(2002)233 af 7.5.2002) peget på, at udviklingen af Schengen-reglerne om mindre grænsetrafik og behovet for at fastsætte fælles minimumsregler er et af de spørgsmål, som må tages op, for at Fællesskabets juridiske rammer for de ydre grænser kan kompletteres og præciseres. I den *plan for forvaltning af EU-medlemsstaternes ydre grænser*, som blev godkendt af RIA-Rådet den 13. juni 2002, og som Det Europæiske Råd i Sevilla den 21. og 22. juni efterfølgende gav sin tilslutning til, blev vedtagelsen af foranstaltninger vedrørende mindre grænsetrafik anført som en af de foranstaltninger, der skal træffes på kort sigt.

Behovet for at præcisere reglerne for mindre grænsetrafik indgår også i de anbefalinger vedrørende udbygning af Schengen-reglerne, som blev fremsat af Gruppen vedrørende Schengen-evaluering, og som blev godkendt af Rådet (retlige og indre anliggender) den 28. februar 2002.

Desuden har dette spørgsmål særlig betydning i lyset af den kommende udvidelse, da antallet af passager af grænserne mellem de kommende medlemsstater indbyrdes og mellem de kommende medlemsstater på den ene side og deres naboer på den anden side er meget stort. Som påpeget i Kommissionens meddelelse om "Det bredere europæiske naboskab" (KOM(2003)104 endelig af 11.3.2003) har både EU og dets - nuværende og kommende - naboer en fælles interesse i at sikre, at den nye ydre grænse ikke udgør en hindring for handel, social og kulturel udveksling eller regionalt samarbejde.

Effektive regler for mindre grænsetrafik vil således være med til at fremme udviklingen af grænseregionerne og lette grænsepassagen for bona fide-indbyggere i grænseområderne, samtidig med at der tages hensyn til behovet for at forhindre ulovlig indvandring samt mulige sikkerhedstrusler fra kriminelle aktiviteter.

Kommissionen besluttede derfor at indlede drøftelser om indførelsen af fællesskabsregler om mindre grænsetrafik ved at fremlægge et arbejdsdokument om spørgsmålet (*Developing the acquis on local border traffic*, SEK(2002)947 af 9.9.2002).

Under hensyntagen til både de nuværende og de kommende medlemsstaters reaktioner på og bidrag til arbejdsdokumentet besluttede Kommissionen at fremsætte to forslag om fastsættelse af regler for kriterier og betingelser for indførelse af en ordning for mindre grænsetrafik og om indførelse af et særligt visum til det formål.

2. HVORFOR TO FORSLAG?

En af grundene til, at der skal udarbejdes regler for mindre grænsetrafik, er som anført ovenfor, at der ikke findes en klar og sammenhængende juridisk ramme, som regulerer spørgsmålet. På nuværende tidspunkt findes der ikke engang en definition af, hvad "mindre grænsetrafik" er. Det eneste, der findes, er de bilaterale aftaler om mindre grænsetrafik, som visse medlemsstater har indgået med nabolandene¹. Disse aftaler er temmelig forskellige på mange punkter, f.eks. hvad angår det geografiske anvendelsesområde, de kategorier af personer, der er omfattet, samt de former for dokumenter, der kræves ved passage af grænsen.

Der er imidlertid endnu en grund, nemlig behovet for at tage hensyn til - og regulere - de nye situationer, der opstår som følge af, at en række nye medlemsstater bliver optaget i EU.

For det første skal det understreges, at de fleste af de tredjelande, der er naboer til de nye EU-medlemsstater, i modsætning til den nuværende situation er lande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved indreisen i EU². Det er selvfølgelig et forhold, som der skal tages hensyn til, når det overvejes at indføre en ordning for mindre grænsetrafik ved de pågældende grænser og for den pågældende kategori af personer.

For det andet skal de nye medlemsstater på grund af gennemførelsen af Schengen-reglerne i to faser (se punkt 6) anvende hele Schengen-ordningen for kontrol ved de ydre grænser ved alle deres grænser lige fra tiltrædelsen. Det betyder, at der i et stykke tid efter tiltrædelsen stadig vil være grænsekontrol mellem de nye medlemsstater og de nuværende Schengen-stater og mellem de nye medlemsstater indbyrdes (såkaldte "midlertidige ydre grænser"). Derfor mener Kommissionen, at det - indtil de nye medlemsstater har gennemført Schengen-reglerne fuldt ud, hvorefter kontrollen ved de indre grænser vil blive ophævet - er hensigtsmæssigt også at anvende den forenklede ordning for grænsekontrol, der påtænkes indført for indbyggerne i grænseområderne, ved disse "midlertidige ydre grænser".

Derfor foreslås der to instrumenter:

- en forordning om fastsættelse af generelle regler for de kriterier og betingelser, som finder anvendelse på indførelsen af en ordning for mindre grænsetrafik ved

¹ Nogle af disse lande er nu tiltrædelseslande (f.eks. Polen, Slovenien og Tjekkiet).

² Se forordning (EF) nr. 539/2001 som ændret ved forordning (EF) nr. 2414/2001 og forordning (EF) nr. 453/2003.

medlemsstaternes ydre landgrænser, og om indførelse af et særligt visum til det formål (punkt 2.1)

- en forordning om anvendelse af de regler, der er fastsat i ovennævnte forordning, på de "midlertidige ydre landgrænser" mellem medlemsstaterne (punkt 2.2).

2.1. En forordning om fastsættelse af de generelle principper for mindre grænsetrafik med nabolandene

Formålet med forslaget til den første forordning er at fastsætte regler for kriterier og betingelser for indførelse af en ordning for mindre grænsetrafik ved medlemsstaternes ydre landgrænse.

Først gives der en definition af "mindre grænsetrafik", nemlig regelmæssig passage af en medlemsstats ydre landgrænse af en person, der har lovlig bopæl i grænseområdet i et naboland, med henblik på et ophold i grænseområdet i den pågældende medlemsstat af begrænset varighed (højst syv dage i træk og under alle omstændigheder højst tre måneder pr. halvår).

Hvad angår visumfritagne indbyggere i grænseområderne, vedrører den planlagte forenkling hovedsagelig de rejsedokumenter, de skal være i besiddelse af for at kunne passere grænsen (et identitetskort eller en særlig tilladelse til at passere grænsen er nok).

Visumkravet ophæves ikke for visumpligtige indbyggere i grænseområderne. Der indføres dog et særligt "L"-visum ("L" står for "local (border traffic)"). Sådanne visa kan i forbindelse med mindre grænsetrafik udstedes til bona fide-indbyggere i grænseområderne, som opfylder de betingelser, der er fastsat i forordningen.

Dette særlige visum vil få følgende karakteristika:

- Dets territoriale gyldighed vil være begrænset til grænseområdet i den udstedende medlemsstat. Opholdet i området må højst være i syv dage i træk og må under ingen omstændigheder overstige tre måneder pr. halvår.
- Det vil give indehaveren ret til at passere grænsen til den udstedende medlemsstat flere gange. Visummet skal være gyldigt i mindst et år og højst fem år.
- Det vil få samme sikkerhedstræk som det normale korttidsvisum³.
- Det vil være muligt at nedsætte eller undlade at opkræve visumgebyrerne.

De procedurer og kriterier, som skal følges ved udstedelsen af sådanne visa, skal stemme overens med bestemmelserne i de fælles konsulære instrukser⁴, idet der skal tages hensyn til Schengen-gennemførelsesordningen i to faser. Det betyder, at de nye medlemsstater, indtil de har gennemført Schengen-reglerne (og dermed de fælles konsulære instrukser) fuldt ud, skal anvende deres nationale lovgivning, som

³ Se forordning (EF) nr. 1683/95 som ændret ved forordning (EF) nr. 334/2002.

⁴ EFT C 313 af 16.12.2002, s. 1.

selvfølgelig skal være i overensstemmelse med de principper, der er fastlagt i denne forordning.

I begge tilfælde behøver indbyggerne i grænseområderne ikke bevise, at de har tilstrækkelige subsistensmidler, men de kan blive anmodet om at bevise, at de rent faktisk har bopæl i grænseområdet, og om at fremlægge dokumentation for grundene til, at de hyppigt passerer grænsen i forbindelse med mindre grænsetrafik.

Endelig giver de fælles betingelser, der finder anvendelse på begge kategorier af indbyggere i grænseområderne, mulighed for at tillade grænsepassage ved særlige grænseovergangssteder eller i særlige baner og/eller uden for de godkendte grænseovergangssteder og uden for åbningstiden.

Muligheden for at indføre en ordning for mindre grænsetrafik med nabolandene betyder, at det må sikres, at disse lande - mindst - giver EU-borgere og tredjelandsstatsborgere med lovlig bopæl i en medlemsstats grænseområde, der ønsker at passere grænsen til et naboland og opholde sig i dets grænseområde i forbindelse med mindre grænsetrafik, en tilsvarende behandling.

Mens der med denne forordning indføres en fællesskabsordning for mindre grænsetrafik, således at Fællesskabet tillægges eksternt kompetence i dette spørgsmål, har man - under hensyntagen til den særlige art af en ordning for mindre grænsetrafik, hvis indførelse i vidt omfang afhænger af lokale geografiske, sociale, økonomiske og andre hensyn - ment, at det var hensigtsmæssigt at uddelegere den faktiske gennemførelse af en sådan ordning til medlemsstaterne via bilaterale aftaler.

Denne forordning bemyndiger derfor medlemsstaterne til i givet fald at forhandle med deres naboer om de specifikke regler for mindre grænsetrafik ved deres fælles landgrænse, forudsat at disse regler stemmer overens med og ikke berører de bestemmelser, der er fastsat i denne forordning (se artikel 17).

2.2. Anvendelsen af en ordning for mindre grænsetrafik ved de "midlertidige ydre landgrænser" mellem medlemsstaterne

Som forklaret ovenfor (punkt 2) indebærer proceduren for gennemførelse af Schengen-reglerne i to faser, at de "midlertidige ydre landgrænser" mellem de nye medlemsstater og de nuværende Schengen-stater og mellem de nye medlemsstater indbyrdes fortsat vil bestå efter tiltrædelsen. Ved disse grænser vil den fulde Schengen-ordning for de ydre grænser skulle anvendes i overensstemmelse med artikel 3 i tiltrædelsesakten.

Det er derfor hensigtsmæssigt at fremlægge en forordning, som indebærer, at de påtænkte regler for kriterier og betingelser for indførelse af en ordning for mindre grænsetrafik også finder anvendelse på de "midlertidige ydre landgrænser".

Anvendelsen af disse regler er af principielle grunde kun blevet udvidet til tredjelandsstatsborgere (såvel visumpligtige som visumfritagne) med lovlig bopæl i en medlemsstats grænseområde. Det skyldes, at unionsborgerne allerede i henhold til fællesskabsretten har en række specifikke rettigheder vedrørende fri bevægelighed, som generelt går videre end det, der er fastsat i disse forslag (f.eks. med hensyn til tidsgrænsen for opholdet eller indrejsebetingelser). Det skal derfor understreges, at fællesskabsreglerne om mindre grænsetrafik ikke berører disse rettigheder eller

rettighederne for de tredjelandsstatsborgere, som nyder godt af en ret til fri bevægelighed, der svarer til unionsborgernes.

Når den forenkling, der som led i ordningen for mindre grænsetrafik indrømmes tredjelandsstatsborgere, som bor i grænseområderne, går videre end de rettigheder, som unionsborgerne allerede har, fastsættes det imidlertid, at denne forenkling automatisk skal udvides til også at omfatte unionsborgerne. Det gælder specielt i forbindelse med muligheden for at passere grænsen ved særlige grænseovergangssteder eller uden for de godkendte grænseovergangssteder og uden for åbningstiden.

3. VALG AF RETSGRUNDLAG

Det retsgrundlag, som foreslås for forordningen om fastsættelse af regler for kriterier og betingelser for indførelse af en ordning for mindre grænsetrafik, er EF-traktatens artikel 62, nr. 2, da dette instrument vedrører "foranstaltninger vedrørende passage af medlemsstaternes ydre grænser", som omfatter både "standarder og procedurer, som medlemsstaterne skal følge ved udøvelsen af personkontrol ved disse grænser" (artikel 62, nr. 2, litra a)) og "visumregler for forventet ophold i højst tre måneder" (artikel 62, nr. 2, litra b)).

Artikel 62, nr. 2, er også det rigtige retsgrundlag for forordningen om udvidelse af anvendelsen af reglerne om mindre grænsetrafik ved de "midlertidige ydre landgrænser" mellem medlemsstater, da hele Schengen-ordningen for de ydre grænser vil finde anvendelse, når de nye medlemsstater optages (se punkt 2 og 6.2).

Da begge forslagene er baseret på EF-traktatens afsnit IV, "Visum, asyl, indvandring og andre politikker i forbindelse med den fri bevægelighed for personer", skal de fremlægges og vedtages under overholdelse af de protokoller om Det Forenede Kongeriges, Irlands og Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til Amsterdam-traktaten. Konsekvenserne i relation til de forskellige protokoller gennemgås nedenfor under punkt 5.

4. SUBSIDIARITET OG PROPORCIONALITET

EF-traktatens artikel 62, nr. 2, giver Fællesskabet kompetence til at vedtage foranstaltninger vedrørende passage af medlemsstaternes ydre grænser. Disse foranstaltninger skal vedtages inden fem år efter Amsterdam-traktatens ikrafttræden. Fællesskabsreglerne om de ydre grænser må betragtes som en af de "ledsageforanstaltninger", der skal vedtages sammen med "foranstaltninger, der skal sikre fri bevægelighed for personer" med henblik på at bidrage til gennemførelsen af det overordnede mål om gradvis at indføre et "område med frihed, sikkerhed og retfærdighed" (artikel 61).

De nuværende fællesskabsbestemmelser om passage af medlemsstaternes ydre grænser indgår i Schengen-reglerne, der er integreret i Den Europæiske Union. Disse regler skal imidlertid udbygges og suppleres. I Kommissionens meddelelse "På vej mod en integreret forvaltning af de ydre grænser for medlemslandene af Den

Europæiske Union"⁵ indgik vedtagelsen af regler om mindre grænsetrafik som en af de foranstaltninger, der skulle vedtages på kort sigt. Dette er blevet anerkendt af Rådet og medtaget i den "plan for forvaltning af EU-medlemsstaternes ydre grænser", der blev vedtaget den 13. juni 2002.

Det står derfor klart, at udbygningen af de eksisterende regler om de ydre grænser kun kan gennemføres ved at vedtage fællesskabsforanstaltninger, der bygger på disse regler. En ordning for mindre grænsetrafik kan imidlertid i sagens natur kun omsættes i praksis på initiativ af de pågældende medlemsstater, som derfor bemyndiges til at indgå bilaterale aftaler med nabolandene, hvis de mener, at det er hensigtsmæssigt, med henblik på at indføre en ordning for mindre grænsetrafik, idet de selvfølgelig skal respektere og overholde de betingelser og kriterier, som er fastsat i fællesskabslovgivningen.

I EF-traktatens artikel 5 hedder det, at "Fællesskabet kun handler i det omfang, det er nødvendigt for at nå denne traktats mål".

Fællesskabets handling har en form, som skal gøre det muligt at nå formålet med forslaget og at gennemføre det så effektivt som muligt.

I denne ånd er det retlige instrument, som man har valgt at bruge til at fastsætte generelle regler for mindre grænsetrafik, to forordninger rettet til medlemsstaterne, der fastsætter de principper, som medlemsstaterne skal overholde, når de indfører en ordning for mindre grænsetrafik med nabolandene. De da foreslåede initiativer udgør en udbygning af Schengen-reglerne, har man valgt forordningsformen for at sikre en harmoniseret anvendelse i alle de medlemsstater, der anvender Schengen-reglerne.

5. KONSEKVENSER I RELATION TIL DE FORSKELLIGE PROTOKOLLER, DER ER KNYTTET SOM BILAG TIL TRAKTATERNE

Retsgrundlaget for forslagene til foranstaltninger vedrørende passage af medlemsstaternes ydre grænser falder ind under EF-traktatens afsnit IV, og derfor gælder den variable situation, der er fastlagt i protokollerne om Det Forenede Kongeriges, Irlands og Danmarks stilling. Disse forslag bygger på Schengen-reglerne. Følgende konsekvenser i relation til de forskellige protokoller må derfor tages i betragtning:

Det Forenede Kongerige og Irland

I henhold til artikel 4 og 5 i protokollen om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union kan "Irland og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, der ikke er bundet af Schengen-reglerne, til enhver tid anmode om at deltage i nogle af eller alle disse regler".

Disse forslag udgør en udbygning af Schengen-reglerne, som Det Forenede Kongerige og Irland ikke deltager i i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne og Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om

⁵ KOM(2002) 233 endelig af 7.5.2002.

at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne. Det Forenede Kongerige og Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af forordningerne, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i de pågældende lande.

Danmark

I henhold til protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til Amsterdam-traktaten, deltager Danmark ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der foreslås i henhold til afsnit IV i EF-traktaten, med undtagelse af "foranstaltninger, der udpeger de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af medlemsstaternes ydre grænser, eller foranstaltninger vedrørende en ensartet udformning af visa" (tidligere EF-traktatens artikel 100 C).

Da disse forslag udgør en udbygning af Schengen-reglerne, gælder ifølge artikel 5 i protokollen, at "Danmark inden 6 måneder efter, at Rådet har truffet afgørelse om et forslag om eller initiativ til udbygning af Schengen-reglerne efter bestemmelserne i afsnit IV i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, træffer afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne afgørelse i sin nationale lovgivning".

Norge og Island

I overensstemmelse med artikel 6, første led, i Schengen-protokollen blev der den 18. maj 1999 indgået en aftale mellem Rådet, Norge og Island om disse to staters deltagelse i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne⁶.

Artikel 1 i denne aftale fastsætter, at Norge og Island deltager som associeret i EF's og EU's aktiviteter på de områder, der er omfattet af de i bilag A (Schengen-reglerne) og B (bestemmelser i EF-retsakter, der har erstattet tilsvarende bestemmelser i eller er vedtaget i medfør af Schengen-konventionen) til denne aftale nævnte bestemmelser eller bestemmelser, der følger heraf.

I henhold til aftalens artikel 2 skal bestemmelserne i alle retsakter eller foranstaltninger vedtaget af Den Europæiske Union, der ændrer eller udbygger de integrerede Schengen-regler (bilag A og B), gennemføres og anvendes af Norge og Island.

Nærværende forslag bygger på Schengen-reglerne som defineret i bilag A til aftalen.

De skal derfor drøftes i det "fælles udvalg" som omhandlet i aftalens artikel 4 for at give Norge og Island mulighed for at "forklare de problemer, de måtte have i forbindelse med" foranstaltningen, og "udtale sig om alle spørgsmål vedrørende udviklingen af bestemmelser af betydning for dem eller gennemførelsen heraf".

⁶ EFT L 176 af 10.7.99, s. 35.

6. KONSEKVENSER I RELATION TIL GENNEMFØRELSESPROCEDUREN I TO FASER FOR AKTER, DER BYGGER PÅ SCHENGEN-REGLERNE

6.1

Artikel 3 i tiltrædelsesakten fastsætter, at bestemmelserne i Schengen-reglerne og de retsakter, der bygger derpå eller på anden måde har tilknytning dertil, og som er anført i det bilag, der er omhandlet i den pågældende artikel, er bindende for og finder anvendelse i de nye medlemsstater fra tiltrædelsen. De bestemmelser og retsakter, der ikke er opført i nævnte bilag, er bindende for de nye medlemsstater fra tiltrædelsen, men finder først anvendelse i de nye medlemsstater, når Rådet har truffet en særlig afgørelse herom i overensstemmelse med den nævnte artikel.

Dette er den såkaldte "Schengen-gennemførelsesprocedure i to faser", som betyder, at nogle af Schengen-reglerne er bindende og finder anvendelse ved tiltrædelsen af EU, mens andre - nemlig dem, der er tæt knyttet til ophævelsen af kontrollen ved de indre grænser - er bindende ved tiltrædelsen, men først finder anvendelse i de nye medlemsstater, når Rådet har truffet den nævnte afgørelse.

Hvad angår Schengen-reglerne om de ydre grænser (artikel 3-8 i Schengen-konventionen og de dertil knyttede gennemførelsesbeslutninger, herunder Den Fælles Håndbog), er de opført i det nævnte bilag og er således bindende og finder anvendelse i de nye medlemsstater fra tiltrædelsen⁷. Som anført ovenfor finder disse bestemmelser også anvendelse ved de såkaldte "midlertidige ydre grænser", dvs. den fælles grænse mellem de nye medlemsstater og de nuværende Schengen-stater samt mellem de nye medlemsstater indbyrdes.

Schengen-reglerne om visa (artikel 9-18 i Schengen-konventionen og de dertil knyttede gennemførelsesbeslutninger, herunder Den Fælles Håndbog) er ikke opført i bilaget, og de er derfor bindende ved tiltrædelsen, men finder først anvendelse i de nye medlemsstater, når Rådet har truffet ovennævnte afgørelse. Forordning (EF) nr. 539/2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav - som ændret ved forordning (EF) nr. 2414/2001 og forordning (EF) nr. 453/2003 - og forordning (EF) nr. 1683/95 om ensartet udformning af visa (visummærkat) - som ændret ved forordning (EF) nr. 334/2002 - er imidlertid anført i bilaget, hvilket betyder, at de både er bindende for og finder anvendelse i de nye medlemsstater fra tiltrædelsen.

Disse forslag om indførelse af regler for mindre grænsetrafik og om indførelse af en ny form for visum til dette formål vil være bindende for og finde anvendelse i de nye medlemsstater fra tiltrædelsen. Det står dog klart, at de nye medlemsstater først vil være forpligtet til at anvende de bestemmelser i disse forordninger, som henviser til Schengen-reglerne om procedurer og betingelser for udstedelse af visa (og specielt de fælles konsulære instrukser), fuldt ud, når den rådsafgørelse, som bemyndiger dem til at anvende Schengen-reglerne fuldt ud, er trådt i kraft.

⁷ Med undtagelse af artikel 5, stk. 1, litra d), som vedrører konsultation af Schengen-informationssystemet.

6.2

En anden konsekvens af "Schengen-gennemførelsesproceduren i to faser" er, at grænsekontrollen mellem de nuværende og de nye medlemsstater samt grænsekontrollen ved de fælles grænser mellem de nye medlemsstater (de såkaldte "midlertidige ydre grænser") vil blive opretholdt, indtil ovennævnte rådsafgørelse om ophævelse af denne grænsekontrol træder i kraft.

Derfor foreslås der endnu en forordning, som sigter på at udvide anvendelsen af de påtænkte regler om kriterier og betingelser for indførelse af en ordning for mindre grænsetrafik til også at omfatte de "midlertidige ydre landgrænser" mellem medlemsstaterne (se også punkt 2.1).

7. BEMÆRKNINGER TIL ARTIKLERNE

7.1. Rådets forordning (EF) nr. ... om indførelse af en ordning for mindre grænsetrafik ved medlemsstaternes ydre landgrænser

Artikel 1

I denne artikel fastsættes formålet med forordningen, som er at indføre en ordning for mindre grænsetrafik ved medlemsstaternes ydre landgrænser og at bemyndige medlemsstaterne til at indgå eller bibeholde bilaterale aftaler med nabolandene med henblik herpå.

Med forordningen indføres der også et særligt visum (artikel 9), som skal udstedes til bona fide-indbyggere i grænseområderne, der har brug for et visum i forbindelse med mindre grænsetrafik.

Artikel 2

I artikel 2, stk. 1, fastslås det, at den foreslåede forordning ikke berører retten til fri bevægelighed for visse kategorier af personer, som allerede har ret til at indrejse og opholde sig i en medlemsstat på grundlag af fællesskabsrettens bestemmelser, nemlig:

- unionsborgere som defineret i EF-traktatens artikel 17, stk. 1;
- tredjelandstatsborgere, der er familiemedlemmer til unionsborgere, som har udøvet deres ret til fri bevægelighed i EU. Den familiemæssige tilknytning er defineret i artikel 10 i forordning nr. 1612/68;
- tredjelandstatsborgere, der er omfattet af en aftale, som Fællesskabet og dets medlemsstater har indgået med tredjelande (f.eks. aftalen om EØS-området).

Stk. 2 præciserer, at forordningen ikke sigter mod at regulere og dermed ikke berører bestemmelserne vedrørende længerevarende ophold og spørgsmål vedrørende told og beskatning. Disse spørgsmål er derfor stadig reguleret af den gældende fællesskabslovgivning eller nationale lovgivning.

Artikel 3

I denne artikel defineres de begreber, der anvendes i forslaget.

- a) Definitionen i litra a) præciserer, at denne forordnings anvendelsesområde kun omfatter landgrænser mellem en medlemsstat og et tredjeland.
- b) Definitionen i litra b) er inspireret af de fællesskabsinstrumenter, der henviser til grænseområdet med hensyn til told, selv om grænseområdets maksimale udstrækning her fastlægges under hensyntagen til den eksisterende bilaterale praksis. Formålet er ikke at fastsætte en specifik udstrækning for grænseområdet, der gælder for alle landgrænser, men i det mindste at fastsætte dets maksimale udstrækning i forbindelse med mindre grænsetrafik.
- c) Der findes endnu ikke nogen definition af "mindre grænsetrafik". Denne definition er derfor afledt af den eksisterende praksis (dvs. bilaterale aftaler). Der er to forhold, som er vigtige, når "mindre grænsetrafik" skal defineres: bopæl i grænseområdet og regelmæssig passage af grænsen med henblik på ophold af begrænset varighed i grænseområdet i nabolandet.
- d) Begrebet tredjelandstatsborger er defineret negativt, idet det udelukker unionsborgere som omhandlet i EF-traktatens artikel 17, stk. 1.
- e) Definitionen i litra e) er inspireret af artikel 2 i forordning (EF) nr. 539/2001. Visumbegrebet er imidlertid her begrænset til korttidsvisa (og dermed ikke transitvisa), som kun giver tilladelse til indrejse og ophold på den udstedende medlemsstats område.
- f), g) Der fastsættes to betingelser, som skal være opfyldt, for at en person kan betragtes som "indbygger i grænseområderne", nemlig faktisk bopæl i grænseområdet som defineret i litra b) og en minimumsbopælsperiode i området på et år. Der sondres mellem visumpligtige og visumfritagne indbyggere i grænseområderne, da de betingelser, der gælder for disse to kategorier af personer, er forskellige. Anerkendte flygtninge og statsløse er også medtaget, idet de falder ind under en af de ovennævnte kategorier i overensstemmelse med sontringen i artikel 3 i Rådets forordning (EF) nr. 539/2001.
- h) Denne definition er hentet fra artikel 2, litra g), i Kommissionens forslag til Rådets direktiv om betingelserne for tredjelandstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på beskæftigelse som lønmodtagere og udøvelse af selvstændig erhvervsvirksomhed (KOM(2001)386).

Artikel 4

Ifølge denne standardbestemmelse skal princippet om ikke-forskelsbehandling overholdes ved anvendelsen af denne forordning. Den stemmer overens med artikel 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

Artikel 5

De indrejsebetingelser for visumfritagne indbyggere i grænseområderne, der er fastsat i denne artikel, svarer stort set til de betingelser, der er fastsat i artikel 5, stk. 1, i Schengen-gennemførelseskonventionen. Forskellene vedrører følgende forhold:

- de dokumenter, der tillader passage af grænsen (se bemærkningerne til artikel 6)
- behovet for om nødvendigt at bevise, at den pågældende har bopæl i grænseområdet, og fremlægge dokumentation for grundene til de hyppige passager af grænsen i forbindelse med mindre grænsetrafik (men ikke betingelserne for det påtænkte ophold eller besiddelsen af subsistensmidler).

Hvad angår artikel 5, litra c) - som svarer til artikel 5, stk. 1, litra d), i Schengen-gennemførelseskonventionen - skal de nye medlemsstater, for så vidt som bestemmelsen henviser til konsultation af Schengen-informationssystemet (SIS), først anvende denne bestemmelse fra det tidspunkt, hvor de anvender Schengen-reglerne fuldt ud, efter at Rådet har truffet afgørelse om at bemyndige dem til at anvende reglerne fuldt ud.

Artikel 6

De dokumenter, der tillader en tredjelandstatsborger at passere den ydre landgrænse til en medlemsstat, er generelt et pas eller et tilsvarende internationalt rejsedokument (f.eks. det rejsedokument, som udstedes til anerkendte flygtninge).

I forbindelse med mindre grænsetrafik foreslås det at lette passagen af grænsen for visumfritagne bona fide-indbyggere i grænseområderne ved at give dem mulighed for at passere de ydre landgrænser på grundlag af:

- et identitetskort, forudsat at bopælen i grænseområdet er angivet eller kan bevises på anden måde
- en særlig tilladelse til passage af grænsen, som er udstedt af bopælsstaten.

Artikel 7

Den maksimale varighed af opholdet i en medlemsstats grænseområde i forbindelse med mindre grænsetrafik fastsættes til syv dage i træk. Dette tal svarer til den nuværende praksis (bilaterale aftaler). Den maksimale varighed af opholdet i grænseområdet kan selvfølgelig ikke overstige den generelle tidsgrænse for kortvarige ophold, dvs. tre måneder pr. halvår.

Ovennævnte tidsgrænser kan kun forlænges i undtagelsestilfælde, f.eks. af humanitære årsager eller på grund af sygdom eller ulykke.

Artikel 8

De indrejsebetingelser, som visumpligtige tredjelandstatsborgere skal opfylde, adskiller sig på flere punkter fra de betingelser, som er fastsat for visumfritagne tredjelandstatsborgere:

- passage af en medlemsstats ydre landgrænse kan ikke tillades på grundlag af et identitetskort eller en tilladelse til passage af grænsen. De eneste gyldige dokumenter er dem, som kan påføres et visum (f.eks. et pas eller andre tilsvarende internationale rejsedokumenter)

- der kræves et visum, som skal have de særlige karakteristika, der er fastlagt i forordningens artikel 9-13.

Artikel 9

Der indføres et særligt visum for bona fide-indbyggere i grænseområderne i forbindelse med mindre grænsetrafik (stk. 1).

I stk. 2 præciseres det, at dette visums territoriale gyldighed begrænses til den udstedende stats grænseområde.

I stk. 3 fastsættes det endvidere, at det særlige visum, som udstedes i forbindelse med mindre grænsetrafik, giver indehaveren ret til flere passager af den udstedende medlemsstats grænse. Den maksimale varighed af opholdet i grænseområdet på grundlag af et sådant visum er syv dage i træk, og den samlede varighed må under ingen omstændigheder overstige tre måneder pr. halvår.

Artikel 10

Det format, der anvendes til visa, som udstedes i forbindelse med mindre grænsetrafik, er det samme som det format, der anvendes til andre former for korttidsvisa i overensstemmelse med de regler og specifikationer, der er fastlagt i forordning (EF) nr. 1683/95 af 29. maj 1995 om ensartet udformning af visa (som ændret ved forordning (EF) nr. 334/2002 af 18. februar 2002).

Det visum, der udstedes i forbindelse med mindre grænsetrafik, vil have kendingsbogstavet "L" (for "local") i rubrikken "visumtype", så man undgår sammenblanding med andre former for korttidsvisa og med langtidsvisa.

Artikel 11

I stk. 1 præciseres det, at "L"-visummet kan udstedes til indbyggere i grænseområderne, der opfylder betingelserne i forslaget artikel 8, litra a) og litra c)-e).

I stk. 2 tilføjes det, at "L"-visummet på grund af sin art og særlige karakteristika ikke kan udstedes ved grænsen, heller ikke i undtagelsestilfælde.

Artikel 12

Da "L"-visummet i sagens natur er et visum til flere indrejser, der udstedes til hyppigt rejsende i god tro, er det hensigtsmæssigt at fastsætte en minimumsgyldighedsperiode på et år og en maksimal gyldighed på op til fem år.

Artikel 13

Gebyrerne svarende til de administrationsomkostninger, der er forbundet med behandlingen af en ansøgning om udstedelse af et "L"-visum, skal i princippet være

de samme, som opkræves for andre former for visa til flere indrejser, der har samme gyldighedsperiode.

Som en undtagelse herfra kan medlemsstaterne dog nedsætte gebyrerne eller undlade at opkræve gebyrer svarende til omkostningerne ved behandlingen af "L"-visummet.

Artikel 14

Artikel 14, stk. 1, bekræfter, at når der ikke i denne forordning er fastsat specifikke regler vedrørende betingelser og procedurer for udstedelse af "L"-visummet, finder bestemmelserne i den fælles konsulære instruks anvendelse.

I stk. 2 præciseres det dog, at de medlemsstater, der som følge af Schengen-gennemførelsesordningen i to faser ikke anvender de fælles konsulære instrukser, midlertidigt - indtil Rådet bemyndiger dem til at anvende Schengen-reglerne, herunder de fælles konsulære instrukser, fuldt ud - anvender deres nationale bestemmelser om betingelser og procedurer for udstedelse af visa. Det er klart, at disse nationale bestemmelser skal være i overensstemmelse med reglerne i denne forordning.

Artikel 15

Denne artikel præciserer, at grænsearbejdere på grund af arten af deres aktivitet ikke er underlagt tidsgrænserne vedrørende opholdet i grænseområdet i forbindelse med mindre grænsetrafik og specielt grænsen på "tre måneder pr. halvår". Deres ophold er dog begrænset af de tidsbegrænsninger, der ligger i selve definitionen af "grænsearbejder" (se bemærkningerne til artikel 3, litra h)).

Artikel 16

Med denne artikel indføres der en undtagelse fra forpligtelsen til at påføre rejsedokumenter et indrejse- og udrejsestempel, når der er tale om indbyggere i grænseområderne, der passerer en medlemsstats ydre landgrænse i forbindelse med mindre grænsetrafik. Det ville ikke være praktisk muligt at påstemple rejsedokumenterne, da mindre grænsetrafik i sagens natur medfører meget hyppig passage af grænsen. Med hensyn til visumfritagne indbyggere i grænseområderne egner identitetskort og tilladelser til at passere grænsen sig desuden ikke til påføring af et stempel.

Undtagelsen fra stempeling udelukker selvfølgelig ikke muligheden for, at medlemsstaterne på anden måde (f.eks. via elektroniske registre) kan kontrollere, at tidsgrænserne overholdes.

De nødvendige tilpasninger af Den Fælles Håndbog, som følger af indførelsen af denne undtagelse, vil blive taget op i forbindelse med omarbejdningen af selve håndbogen.

Artikel 17

Artikel 17, stk. 1, bemyndiger medlemsstaterne til at bibeholde eller indgå aftaler med nabolandene om mindre grænsetrafik, forudsat at disse aftaler er forenelige med reglerne i denne forordning. Samtidig skal medlemsstaterne fjerne eventuelle uoverensstemmelser mellem de eksisterende aftaler og reglerne i denne forordning.

Stk. 2 pålægger medlemsstaterne at rådføre sig med Kommissionen, når de påtænker at indgå eller ændre aftaler om mindre grænsetrafik. Hvis aftalen anses for at være uforenelig med denne forordning, skal medlemsstaterne ændre den, så de påpegede uoverensstemmelser fjernes.

Endelig kræver stk. 3, at medlemsstaterne fremsender sådanne aftaler samt ændringer eller opsigelser af aftalerne til Kommissionen.

Artikel 18

Denne artikel, som giver mulighed for at lette passagen af grænsen for indbyggerne i grænseområderne i forbindelse med mindre grænsetrafik, afspejler i vidt omfang den eksisterende praksis. De foreslås at lette passagen på tre måder:

- a) ved at oprette særlige grænseovergangssteder (f.eks. når der er tale om en by, som er beliggende på begge sider af grænsen eller meget tæt på grænsen)
- b) ved at forbeholde særlige baner for indbyggerne i grænseområderne
- c) ved at give indbyggerne i grænseområderne tilladelse til at passere grænsen uden for de godkendte grænseovergangssteder og uden for åbningstiden. Denne mulighed er allerede omhandlet i både artikel 3, stk. 1, i Schengen-gennemførelseskonventionen og del I, punkt 1.3, i Den Fælles Håndbog.

Artikel 19

Indførelsen af en ordning for mindre grænsetrafik med et nabotredjeland sigter mod at lette passagen af en medlemsstats ydre landgrænse for bona fide-tredjelandstatsborgere, der har bopæl i det pågældende nabolands grænseområde. Denne artikel kræver, at medlemsstaterne sikrer, at både unionsborgere og tredjelandstatsborgere, der har lovlig bopæl i deres grænseområder, og som ønsker at passere grænsen og opholde sig i nabotredjelandets grænseområde, mindst får en tilsvarende behandling.

Artikel 20

Denne artikel ændrer de fælles konsulære instrukser med henblik på at indføre den nye form for visum ("L") og specificere dets karakteristika.

De yderligere tekniske ændringer i de fælles konsulære instrukser, som vil være nødvendige for at gøre det muligt rent faktisk at udstede "L"-visummet, vil senere blive foretaget i et særskilt instrument.

Artikel 21

Artikel 136, stk. 3, i Schengen-gennemførelseskonventionen udgår, da dette stykke er blevet erstattet af bestemmelserne i artikel 17 i denne forordning.

Artikel 22

Standardbestemmelse.

7.2. Rådets forordning (EF) nr. ... om indførelse af en ordning for mindre grænsetrafik ved de midlertidige ydre landgrænser mellem medlemsstaterne

Artikel 1

I denne artikel præciseres det, at formålet med denne forordning er at anvende de regler om indførelse af en ordning for mindre grænsetrafik, der er fastlagt i forordning (EF) nr. ..., på de "midlertidige ydre landgrænser" mellem medlemsstaterne, der er defineret i artikel 2.

En sådan udvidelse skal foretages under hensyntagen til, at den ordning for grænsekontrol, der skal anvendes ved sådanne "midlertidige ydre landgrænser", er den samme som den ordning, der anvendes ved den ydre landgrænse mellem en medlemsstat og et tredjeland.

Artikel 2

I denne artikel defineres begrebet "midlertidig ydre landgrænse", dvs. en landgrænse mellem to medlemsstater, som endnu ikke har ophævet grænsekontrollen ved deres fælles grænse. Denne situation er en følge af Schengen-gennemførelsesordningen i to faser, som indebærer, at de nye medlemsstater kun vil komme til at anvende visse dele af Schengen-reglerne ved tiltrædelsen (se punkt 2 og 6 ovenfor). Den "midlertidige ydre landgrænse" vil derfor ved de nye medlemsstaters tiltrædelse være grænsen mellem:

- en medlemsstat, som anvender Schengen-reglerne fuldt ud, og en nabomedlemsstat, som endnu ikke anvender reglerne fuldt ud (f.eks. grænsen mellem Tyskland og Polen)
- to nabomedlemsstater, som ikke anvender Schengen-reglerne fuldt ud (f.eks. grænsen mellem Slovakiet og Ungarn).

Det er klart, at når først Rådet bemyndiger de medlemsstater, som ikke anvender Schengen-reglerne fuldt ud, til at anvende reglerne fuldt ud, og deres "midlertidige ydre grænser" dermed bliver indre grænser, vil denne forordning ikke længere finde anvendelse ved de pågældende grænser.

Artikel 3

Med stk. 1 i denne artikel udvides anvendelsen af alle de regler for kriterier og betingelser for indførelse af en ordning for mindre grænsetrafik ved medlemsstaternes ydre landgrænser, der er indført ved kapital II i forordning (EF) nr. ..., til også at omfatte passage af en medlemsstats midlertidige ydre landgrænse for en *tredjelandsskatsborger*, der har bopæl i en nabomedlemsstats grænseområde.

I stk. 2 præciseres det, at denne forordning ikke berører den ret til fri bevægelighed, som tilkommer unionsborgere og deres familiemedlemmer samt tredjelandsskatsborgere og deres familiemedlemmer, der i henhold til aftaler mellem Fællesskabet og dets medlemsstater på den ene side og de pågældende tredjelands på den anden side nyder godt af en ret til fri bevægelighed svarende til unionsborgernes.

Artikel 4

Ifølge denne standardbestemmelse skal princippet om ikke-forskelsbehandling overholdes ved anvendelsen af denne forordning. Den stemmer overens med artikel 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

Artikel 5

Artikel 5, stk. 1, bemyndiger medlemsstaterne til at bibeholde eller indgå indbyrdes aftaler om mindre grænsetrafik, forudsat at de er forenelige med denne forordning. Det er klart, at når grænsekontrollen ved de "midlertidige ydre grænser" ophæves, vil disse aftaler ikke længere have noget formål.

I stk. 2 præciseres det, at disse aftaler kan indeholde bestemmelser, der letter passagen af grænsen, såsom oprettelse af særlige grænseovergangssteder, særlige baner, der er forbeholdt indbyggerne i grænseområderne, eller tilladelse til at passere grænsen uden for grænseovergangsstederne og uden for åbningstiden. Hvis en medlemsstat beslutter at lette passagen af grænsen på disse måder, skal de foranstaltninger, der letter passagen, gælde for både unionsborgere og tredjelandsstatsborgere.

Endelig pålægger stk. 3 medlemsstaterne at sende Kommissionen en kopi af disse aftaler og eventuelle ændringer eller opsigelser heraf.

Artikels 6

Standardbestemmelse.

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om indførelse af en ordning for mindre grænsetrafik ved medlemsstaternes ydre landgrænser

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 62, nr. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁸,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁹,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹⁰,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget¹¹, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Behovet for at udvikle regler om mindre grænsetrafik med henblik på at konsolidere Fællesskabets juridiske rammer for de ydre grænser blev understreget i Kommissionens meddelelse "På vej mod en integreret forvaltning af de ydre grænser for medlemslandene af Den Europæiske Union"¹² og bekræftet af Rådet den 13. juni 2002 med godkendelsen af en "Plan for forvaltning af EU-medlemsstaternes ydre grænser", som Det Europæiske Råd i Sevilla den 21. og 22. juni 2002 efterfølgende gav sin tilslutning til.
- (2) Det er i det udvidede EU's interesse at sikre, at grænserne til nabolandene ikke udgør hindringer for handel, social og kulturel udveksling eller regionalt samarbejde. Der bør derfor udvikles et effektivt system for mindre grænsetrafik.
- (3) Fællesskabet bør fastsætte regler for de kriterier og betingelser, der skal overholdes, når passagen af medlemsstaternes ydre landgrænser lettes for indbyggerne i grænseområderne med henblik på mindre grænsetrafik. Disse regler bør sikre ligevægt mellem på den ene side lettelse af grænsepassagen for bona fide-indbyggere i grænseområderne, der har legitime grunde til hyppigt at passere medlemsstaternes ydre grænse, og på den anden side behovet for at forhindre ulovlig indvandring samt mulige sikkerhedstrusler fra kriminelle aktiviteter.

⁸ EFT C af , s. .

⁹ EFT C af , s. .

¹⁰ EFT C af , s. .

¹¹ EFT C af , s. .

¹² KOM(2002)233 endelig af 7.5.2002.

- (4) For at tage hensyn til situationen for de indbyggere i grænseområderne, som i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 af 15. marts 2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav¹³, skal være i besiddelse af visum, bør der indføres et særligt visum til kortvarigt ophold, som udstedes i forbindelse med mindre grænsetrafik.
- (5) I forbindelse med anvendelsen af ordningen for mindre grænsetrafik bør medlemsstaterne bemyndiges til om nødvendigt at bibeholde eller indgå bilaterale aftaler med nabotredjelande, forudsat at de overholder de regler, der er fastsat i denne forordning.
- (6) Da formålene med den påtænkte handling, nemlig fastlæggelse af regler for kriterier og betingelser for indførelse af en ordning for mindre grænsetrafik ved medlemsstaternes ydre landgrænser, direkte berører fællesskabsrettens bestemmelser om de ydre grænser og visa og dermed ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne alene, kan Fællesskabet vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. samme artikel, omfatter denne forordning kun, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (7) Danmark deltager i henhold til artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, ikke i vedtagelsen af denne forordning, og forordningen er derfor ikke bindende for og finder ikke anvendelse i Danmark. Da formålet med denne forordning imidlertid i overensstemmelse med artikel 5 i ovennævnte protokol er at udbygge Schengen-reglerne efter bestemmelserne i afsnit IV i tredje del af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, træffer Danmark inden seks måneder efter, at Rådet har vedtaget denne forordning, afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne forordning i sin nationale lovgivning.
- (8) Hvad angår Republikken Island og Kongeriget Norge udgør denne forordning en udvikling af bestemmelserne i Schengen-reglerne som omhandlet i den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengen-reglerne¹⁴, som falder ind under det område, der er omhandlet i artikel 1, litra B, i Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den pågældende aftale¹⁵.
- (9) Denne forordning udgør en udbygning af Schengen-reglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, i overensstemmelse med artikel Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne¹⁶. Det Forenede Kongerige deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, og forordningen er ikke bindende for og finder ikke anvendelse i Det Forenede Kongerige.

¹³ EFT L 81 af 21.3.2001, s. 1. Forordningen som senest ændret ved forordning (EF) nr. 453/2003 (EUT L 69 af 13.3.2003, s. 10).

¹⁴ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

¹⁵ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31.

¹⁶ EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43.

- (10) Denne forordning udgør en udbygning af Schengen-reglerne, som Irland ikke deltager i, i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2000/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne¹⁷. Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, og forordningen er ikke bindende for og finder ikke anvendelse i Irland.
- (11) Denne forordning udgør en retsakt, der bygger på Schengen-reglerne eller på anden måde har tilknytning dertil, jf. artikel 3, stk. 1, i tiltrædelsesakten -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Kapitel I

Almindelige bestemmelser

Artikel 1 *Indhold*

Med denne forordning indføres der en ordning for mindre grænsetrafik ved medlemsstaternes ydre landgrænser, og medlemsstaterne bemyndiges til at indgå eller bibeholde bilaterale aftaler med nabolandene med henblik på gennemførelse af ordningen.

Artikel 2 *Anvendelsesområde*

1. Denne forordning berører ikke:
 - a) den ret til fri bevægelighed, som tilkommer unionsborgere eller tredjelandsstatsborgere, der er medlemmer af en unionsborgers familie
 - b) de rettigheder, som tredjelandsstatsborgere og deres familiemedlemmer, uanset nationalitet, har i henhold til aftaler, som er indgået mellem Fællesskabet og dets medlemsstater på den ene side og de pågældende tredjelandslande på den anden side, og som tillægger disse personer en ret til fri bevægelighed, der svarer til unionsborgernes ret til fri bevægelighed.
2. Denne forordning berører ikke de bestemmelser i fællesskabsretten og national lovgivning, der gælder for tredjelandsstatsborgere og vedrører:
 - a) længerevarende ophold
 - b) adgang til erhvervsvirksomhed samt udøvelse heraf
 - c) told og beskatning.

¹⁷ EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20.

Artikel 3 *Definitioner*

I denne forordning forstås ved:

- a) "ydre landgrænse": den fælles landgrænse mellem en medlemsstat og et nabotredjeland
- b) "grænseområde": et område, som i fugleflugtslinje ikke strækker sig over mere end 50 kilometer regnet fra grænsen. Inden for dette område kan de kommuner, der betragtes som en del af grænseområdet, yderligere præciseres af de pågældende stater
- c) "mindre grænsetrafik": regelmæssig passage af en medlemsstats ydre landgrænse af personer, der har lovlig bopæl i grænseområdet i et nabotredjeland, med henblik på ophold i den pågældende medlemsstat af en varighed, der ikke kan overstige de tidsgrænser, som er fastsat i denne forordning
- d) "tredjelandstatsborger": enhver person, der ikke er unionsborger som omhandlet i artikel 17, stk.1, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab
- e) "visum": en tilladelse, der er udstedt af en medlemsstat, eller en afgørelse, der er truffet af en medlemsstat, og som kræves i forbindelse med indrejse med henblik på et planlagt ophold i denne medlemsstat på højst tre måneder i alt
- f) "visumfritagne indbyggere i grænseområderne":
 - i) statsborgere i de tredjelande, der er opført i bilag II til forordning (EF) nr. 539/2001, og som i mindst et år har haft lovlig bopæl i grænseområdet i et tredjeland, der er nabo til en medlemsstat
 - ii) anerkendte flygtninge og statsløse, der er fritaget fra visumpligt i medfør af artikel 3, andet led, i forordning (EF) nr. 539/2001, og som i mindst et år har haft lovlig bopæl i grænseområdet i et tredjeland, der er nabo til en medlemsstat
- g) "visumpligtige indbyggere i grænseområderne":
 - i) statsborgere i de tredjelande, der er opført i bilag I til forordning (EF) nr. 539/2001, og som i mindst et år har haft lovlig bopæl i grænseområdet i et tredjeland, der er nabo til en medlemsstat
 - ii) anerkendte flygtninge og statsløse, der er indehavere af rejsedokumenter, som er udstedt af et af de tredjelande, der er opført i bilag I til forordning (EF) nr. 539/2001, og som i mindst et år har haft lovlig bopæl i grænseområdet i et tredjeland, der er nabo til en medlemsstat
- h) "grænsearbejdere": tredjelandstatsborgere, der har bopæl i grænseområdet i et nabotredjeland, og som arbejder i grænseområdet i en tilstødende medlemsstat og hver dag eller mindst en gang om ugen vender tilbage til grænseområdet i nabotredjelandet.

Artikel 4
Ikke-forskelsbehandling

Medlemsstaterne anvender bestemmelserne i dette direktiv uden forskelsbehandling på grund af køn, race, hudfarve, etnisk eller social oprindelse, genetiske egenskaber, sprog, religion eller tro, politisk eller anden anskuelse, tilhørsforhold til et nationalt mindretal, formueforhold, fødsel, handicap, alder eller seksuel orientering.

Kapitel II
Mindre grænsetrafik

AFDELING 1
VISUMFRITAGNE INDBYGGERE I GRÆNSEOMRÅDERNE

Artikel 5
Indrejsebetingelser

Visumfritagne indbyggere i grænseområderne kan passere den ydre landgrænse til en nabomedlemsstat i forbindelse med mindre grænsetrafik, forudsat at de:

- a) er i besiddelse af et eller flere gyldige grænsepassagedokumenter, jf. artikel 6
- b) om nødvendigt kan fremvise dokumenter, der beviser, at de har status som indbyggere i grænseområderne, og at de har legitime grunde til hyppigt at passere grænsen i forbindelse med mindre grænsetrafik, såsom familiemæssig tilknytning eller sociale, kulturelle eller økonomiske grunde
- c) ikke er indberettet som uønskede
- d) ikke udgør en trussel for nogen af medlemsstaternes offentlige orden, nationale sikkerhed eller internationale forbindelser.

Artikel 6
Dokumenter

De dokumenter, der tillader visumfritagne indbyggere i grænseområderne at passere den ydre landgrænse til en nabomedlemsstat i forbindelse med mindre grænsetrafik, kan være:

- a) et identitetskort med angivelse af bopælen i grænseområdet. Hvis denne betingelse ikke er opfyldt, kan det kræves, at indbyggere i grænseområderne sammen med rejsedokumentet medbringer en bopælsattest
- b) en særlig tilladelse til passage af grænsen, som er udstedt af bopælsstaten.

Artikel 7
Ophold i grænseområdet

I forbindelse med denne forordning kan visumfritagne indbyggere i grænseområderne opholde sig i grænseområdet i en nabomedlemsstat i op til syv dage i træk. Den samlede varighed af de enkelte ophold i den pågældende medlemsstat må ikke overstige tre måneder pr. halvår.

Tidsgrænserne kan under særlige omstændigheder forlænges.

AFDELING 2
VISUMPLIGTIGE INDBYGGERE I GRÆNSEOMRÅDERNE

Artikel 8
Indrejsebetingelser

Visumpligtige indbyggere i grænseområderne kan passere den ydre landgrænse til en nabomedlemsstat i forbindelse med mindre grænsetrafik, forudsat at de:

- a) er i besiddelse af et gyldigt dokument, der tillader dem at passere de ydre grænser, som defineret i henhold til artikel 17, stk. 3, litra a), i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985, der blev undertegnet i Schengen den 19. juni 1990¹⁸
- b) er i besiddelse af et gyldigt visum som defineret i artikel 9
- c) om nødvendigt kan fremvise dokumenter, der beviser, at de har status som indbyggere i grænseområderne, og at de har legitime grunde til hyppigt at passere grænsen i forbindelse med mindre grænsetrafik, såsom familiemæssig tilknytning eller sociale, kulturelle eller økonomiske
- d) ikke er indberettet som uønskede
- e) ikke udgør en trussel for nogen af medlemsstaternes offentlige orden, nationale sikkerhed eller internationale forbindelser.

Artikel 9
Visa for indbyggere i grænseområderne

I forbindelse med denne forordning indføres der et særligt visum, der udstedes til indbyggere i grænseområderne.

Visummets territoriale gyldighed er begrænset til den udstedende medlemsstats grænseområde.

Visummet giver indehaveren ret til flere passager af den udstedende medlemsstats ydre landgrænse og til at opholde sig i grænseområdet i den pågældende medlemsstat i op til syv

¹⁸ EFT L 239 af 22.9.2000, s. 19.

dage i træk. Den samlede varighed af de enkelte ophold i den pågældende medlemsstat må ikke overstige tre måneder pr. halvår.

Artikel 10 *Visummets udformning*

Det visum, der er omhandlet i artikel 9, udstedes af medlemsstaterne og udformes som en ensartet, selvklæbende visummærkat i overensstemmelse med reglerne og specifikationerne i Rådets forordning nr. 1683/95¹⁹. I den standardmodel, der udstedes til det formål, anføres kendingsbogstavet "L" i rubrik 11 ("visumtype").

Artikel 11 *Udstedelsesbetingelser*

1. Det visum, der er omhandlet i artikel 9, kan udstedes til indbyggere i grænseområderne, der opfylder betingelserne i artikel 8, litra a), c), d) og e).
2. Det visum, der er omhandlet i artikel 9, udstedes ikke ved grænsen.

Artikel 12 *Gyldighed*

Det visum, der er omhandlet i artikel 9, er gyldigt i mindst ét år og højst fem år.

Artikel 13 *Administrationsomkostninger*

1. Gebyrerne svarende til de administrationsomkostninger, der er forbundet med behandlingen af en ansøgning om det visum, som er omhandlet i artikel 9, skal svare til de gebyrer, der kræves for korttidsvisa til flere indrejser med en tilsvarende gyldighed.
2. Uanset stk. 1 kan medlemsstaterne beslutte at nedsætte gebyrerne eller undlade at opkræve gebyrer svarende til de administrationsomkostninger, der er forbundet med behandlingen af ansøgningen om det visum, som er omhandlet i artikel 9.

Artikel 14 *Forbindelse med de fælles konsulære instrukser*

1. Medmindre andet er fastsat i denne forordning og med forbehold af artikel 20 er betingelserne og procedurerne for udstedelse af det visum, som er omhandlet i artikel 9, underlagt de fælles konsulære instrukser²⁰.
2. De medlemsstater, der ikke anvender Schengen-reglerne fuldt ud, anvender indtil den dato, hvor Rådet bemyndiger dem til at anvende de pågældende regler fuldt ud, deres

¹⁹ EFT L 164 af 14.7.1995, s. 1.

²⁰ EFT C 313 af 16.12.2002, s. 1.

relevante nationale bestemmelser for udstedelse af visa, forudsat at de er forenelige med denne forordning.

AFDELING 3

FÆLLES BESTEMMELSER

Artikel 15

Grænsearbejdere

De tidsgrænser, der er fastsat i artikel 7 og 9, finder ikke anvendelse på grænsearbejdere.

Artikel 16

Ind- og udrejsestempler

Ind- og udrejsestempler anbringes ikke på rejsedokumenter tilhørende indbyggere i grænseområderne, der passerer en medlemsstats ydre landgrænse i forbindelse med mindre grænsetrafik.

Kapitel III

Gennemførelse af ordningen

Artikel 17

Aftaler mellem medlemsstaterne og tredjelande

1. I forbindelse med gennemførelsen af en ordning for mindre grænsetrafik er medlemsstaterne bemyndiget til at indgå aftaler med tredjelande i overensstemmelse med reglerne i denne forordning.

Medlemsstaterne kan også bibeholde eksisterende aftaler med tredjelande om mindre grænsetrafik. For så vidt som disse aftaler ikke er forenelige med denne forordning, ændrer de pågældende medlemsstater aftalerne på en sådan måde, at de påpegede uoverensstemmelser fjernes.

2. Medlemsstater, der påtænker at indgå eller ændre aftaler om mindre grænsetrafik med nabolandene, skal på forhånd rådføre sig med Kommissionen om aftalens forenelighed med denne forordning.

Hvis Kommissionen anser aftalen for at være uforenelig med denne forordning, underretter den den pågældende medlemsstat herom og kræver, at den ændrer aftalen på en sådan måde, at de påpegede uoverensstemmelser fjernes.

3. Medlemsstaterne sender Kommissionen en kopi af de aftaler, der er omhandlet i stk. 1, samt oplysninger eller ændringer af disse aftaler.

Artikel 18
Lettelse af grænsepassage

I forbindelse med denne forordning kan medlemsstaterne:

- a) oprette særlige grænseovergangssteder, der kun er åbne for indbyggerne i grænseområderne
- b) forbeholde særlige baner for indbyggerne i grænseområderne ved de almindelige grænseovergangssteder
- c) tillade indbyggerne i grænseområderne at passere deres grænse på andre steder end de godkendte grænseovergangssteder og uden for åbningstiden.

Artikel 19
Gensidighed

Medlemsstaterne sikrer i deres aftaler med tredjelande, at det pågældende tredjeland giver unionsborgere samt tredjelandstatsborgere, der har lovlig bopæl i grænseområdet i en medlemsstat, og som ønsker at rejse til grænseområdet i et naboland, en tilsvarende behandling.

Kapitel IV

Afsluttende bestemmelser

Artikel 20
Ændring af de fælles konsulære instrukser

De fælles konsulære instrukser ændres således:

- a) I del I, punkt 2, indsættes følgende punkt 2.3a:

"2.3a Visa i forbindelse med mindre grænsetrafik

Med hensyn til tredjelandstatsborgere, der hyppigt har brug for at passere grænsen til en nabomedlemsstat i forbindelse med mindre grænsetrafik som defineret i [forordning (EF) nr. ... *denne forordning*]*, kan der udstedes et visum, hvis territoriale gyldighed er begrænset til grænseområdet i den udstedende medlemsstat. Et sådant visum giver indehaveren ret til at passere grænsen til den udstedende medlemsstat flere gange, forudsat at den samlede varighed af de enkelte ophold i grænseområdet i den pågældende medlemsstat ikke overstiger tre måneder pr. halvår.

Sådanne visa skal i overensstemmelse med forordning (EF) nr have en gyldighed på mindst et år og kan udstedes gratis.

Visa, der udstedes i forbindelse med mindre grænsetrafik, kan ikke udstedes ved grænsen.

* EFT L..."

- b) Teksten til denne forordning indsættes som bilag 18.

Artikel 21

Ændring af konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen

Artikel 136, stk. 3, i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen, udgår.

Artikel 22

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne
Formand

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om indførelse af en ordning for mindre grænsetrafik ved de midlertidige ydre landgrænser mellem medlemsstaterne

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 62, nr. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen²¹,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet²²,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg²³,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget²⁴, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Med henblik på tiltrædelsen af nye medlemsstater bør Fællesskabet tage hensyn til den særlige situation, som følger af, at de nye medlemsstater gennemfører Schengen-reglerne i to faser, og navnlig den midlertidige opretholdelse af grænsekontrollen ved de fælles grænser mellem de nye medlemsstater, der ikke fuldt ud anvender Schengen-reglerne²⁵, samt mellem disse medlemsstater og de medlemsstater, der anvender Schengen-reglerne fuldt ud.
- (2) Da de nye medlemsstater i henhold til artikel 3 i tiltrædelsesakten skal anvende fællesskabsrettens bestemmelser om de ydre grænser fuldt ud ved alle deres grænser, bør det være muligt for de medlemsstater, der ikke har ophævet grænsekontrollen indbyrdes, at anvende den ordning for mindre grænsetrafik, som er indført ved Rådets forordning (EF) nr. af ... om indførelse af en ordning for mindre grænsetrafik ved medlemsstaternes ydre landgrænser²⁶.
- (3) Den ret til fri bevægelighed, som tilkommer unionsborgere og deres familiemedlemmer samt tredjelandsstatsborgere og deres familiemedlemmer, der i henhold til aftaler mellem Fællesskabet og dets medlemsstater på den ene side og de pågældende tredjelande på den anden side nyder godt af en ret til fri bevægelighed

²¹ EFT C af , s. .

²² EFT C af , s. .

²³ EFT C af , s. .

²⁴ EFT C af , s. .

²⁵ EFT L 239 af 22.9.2000.

²⁶ Se side...i dette EU-Tidende.

svarende til unionsborgernes, bør ikke berøres af indførelsen af regler om mindre grænsetrafik på fællesskabsplan. Når disse regler giver mulighed for en mere gunstig behandling af tredjelandsstatsborgere i forbindelse med mindre grænsetrafik, bør en sådan behandling automatisk udvides til også at omfatte unionsborgere.

- (4) Medlemsstaterne bør ikke forhindres i om nødvendigt at indgå indbyrdes aftaler om mindre grænsetrafik, forudsat at de overholder reglerne i denne forordning.
- (5) Da formålene med den påtænkte handling, nemlig anvendelse af ordningen for mindre grænsetrafik ved medlemsstaternes ydre landgrænser på de midlertidige landgrænser mellem medlemsstaterne, direkte berører fællesskabsrettens bestemmelser om de ydre grænser og visa og dermed ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne alene, kan Fællesskabet vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. samme artikel, omfatter denne forordning kun, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (6) Danmark deltager i henhold til artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, ikke i vedtagelsen af denne forordning, og forordningen er derfor ikke bindende for og finder ikke anvendelse i Danmark. Da formålet med denne forordning imidlertid i overensstemmelse med artikel 5 i ovennævnte protokol er at udbygge Schengen-reglerne efter bestemmelserne i afsnit IV i tredje del af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, træffer Danmark inden seks måneder efter, at Rådet har vedtaget denne forordning, afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne forordning i sin nationale lovgivning.
- (7) Hvad angår Republikken Island og Kongeriget Norge udgør denne forordning en udvikling af bestemmelserne i Schengen-reglerne som omhandlet i den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengen-reglerne²⁷, som falder ind under det område, der er omhandlet i artikel 1, litra B, i Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den pågældende aftale²⁸.
- (8) Denne forordning udgør en udbygning af Schengen-reglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, i overensstemmelse med artikel Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne²⁹. Det Forenede Kongerige deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, og forordningen er ikke bindende for og finder ikke anvendelse i Det Forenede Kongerige.
- (9) Denne forordning udgør en udbygning af Schengen-reglerne, som Irland ikke deltager i, i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2000/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne³⁰.

²⁷ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

²⁸ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31.

²⁹ EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43.

³⁰ EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20.

Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, og forordningen er ikke bindende for og finder ikke anvendelse i Irland.

- (10) Denne forordning udgør en retsakt, der bygger på Schengen-reglerne eller på anden måde har tilknytning dertil, jf. artikel 3, stk. 1, i tiltrædelsesakten -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1
Indhold

Denne forordning omhandler anvendelse af den ordning for mindre grænsetrafik, der er indført ved forordning (EF) nr. ..., på de midlertidige ydre landgrænser mellem medlemsstaterne.

Artikel 2
Definitioner

I denne forordning forstås ved:

"midlertidig ydre landgrænse": den fælles landgrænse mellem:

- a) en medlemsstat, der fuldt ud anvender de regler, der er opført i bilag A til Rådets forordning (EF) nr. 435/1999³¹ ("Schengen-reglerne"), og en medlemsstat, der i henhold til artikel 3 i tiltrædelsesakten er forpligtet til at anvende Schengen-reglerne fuldt ud, men for hvilken Rådets afgørelse om bemyndigelse af den pågældende medlemsstat til at anvende disse regler fuldt ud endnu ikke er trådt i kraft
- b) to medlemsstater, der i henhold til artikel 3 i tiltrædelsesakten er forpligtet til at anvende Schengen-reglerne fuldt ud, men for hvilke Rådets afgørelse om bemyndigelse af de pågældende medlemsstater til at anvende disse regler fuldt ud endnu ikke er trådt i kraft.

Artikel 3
Anvendelse af ordningen

1. Medlemsstaterne kan anvende den ordning for mindre grænsetrafik, der er indført ved kapitel II i forordning (EF) nr. ..., på tredjelandsstatsborgere, der har lovlig bopæl i grænseområdet i en nabomedlemsstat, på de betingelser, der er fastlagt i denne forordning.
2. Denne forordning berører ikke:
 - a) den ret til fri bevægelighed, som tilkommer unionsborgere eller tredjelandsstatsborgere, der er medlemmer af en unionsborgers familie

³¹ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 1.

- b) de rettigheder, som tredjelandsstatsborgere og deres familiemedlemmer, uanset nationalitet, har i henhold til aftaler, som er indgået mellem Fællesskabet og dets medlemsstater på den ene side og de pågældende tredjelande på den anden side, og som tillægger disse personer en ret til fri bevægelighed, der svarer til unionsborgernes ret til fri bevægelighed.

Artikel 4
Ikke-forskelsbehandling

Medlemsstaterne anvender bestemmelserne i dette direktiv uden forskelsbehandling på grund af køn, race, hudfarve, etnisk eller social oprindelse, genetiske egenskaber, sprog, religion eller tro, politisk eller anden anskuelse, tilhørsforhold til et nationalt mindretal, formueforhold, fødsel, handicap, alder eller seksuel orientering.

Artikel 5
Aftaler mellem medlemsstaterne

1. Medlemsstaterne er bemyndiget til at indgå indbyrdes aftaler i overensstemmelse med denne forordning med henblik på at gennemføre ordningen for mindre grænsetrafik ved deres midlertidige ydre landgrænser.

Medlemsstaterne kan bibeholde eksisterende indbyrdes aftaler. For så vidt som disse aftaler ikke er forenelige med denne forordning, ændrer de pågældende medlemsstater aftalerne på en sådan måde, at de påpegede uoverensstemmelser fjernes.

2. De aftaler, der er omhandlet i stk. 1, kan indeholde bestemmelser med henblik på at lette passagen af grænsen, som indebærer, at medlemsstaterne:
- a) opretter særlige grænseovergangssteder, der kun er åbne for indbyggerne i grænseområderne
 - b) forbeholder særlige baner for indbyggerne i grænseområderne ved de almindelige grænseovergangssteder
 - c) tillader indbyggerne i grænseområderne at passere deres grænse på andre steder end de godkendte grænseovergangssteder og uden for åbningstiden.

Disse bestemmelser finder anvendelse på både tredjelandsstatsborgere og unionsborgere, der har lovlig bopæl i grænseområdet i de pågældende medlemsstater.

3. Medlemsstaterne sender Kommissionen en kopi af de aftaler, der er omhandlet i stk. 1, samt opsigelser eller ændringer af disse aftaler.

Artikel 6
Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne
Formand